Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ştefan Savaitul

(13 iulie)

Sfântul cuvios Ştefan Savaitul (13 iulie / 28 octombrie):

https://www.academia.edu/44391693/Sf%C3%A2ntul_cuvios_%C5%9Etefan_Savaitul_13_iulie_28_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-stefan_202108

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-stefan-249996241/steaemy1/sf-stefan-249996241

***

Troparul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul, glasul al 8-lea: Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte părinte Ştefan, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aducându-ţi datoria învăţăturii tale, prea fericite, ne plătim datoria, împletindu-ţi cunună de laude. Iar tu, prea fericite, primind cu blândeţe, dă-mi mie darul Duhului cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pornirea patimilor celor pierzătoare o ai veştejit, părinte, ca unul ce ai avut cunoştinţă cugetătoare de Dumnezeu, că ai fost milosârd, bine primitor, blând şi cinstit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii şi al cunoştinţei, Sfinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit te-ai împodobit pe tine, părinte, prin cunoştinţă, prin lucrare de faptă şi prin daruri, grăitorule de Dumnezeu, prea cuvioase Ştefan. Şi fiind împodobit cu graiul cel dumnezeiesc şi cu darul, nu te-ai lipsit de nădejdea ce ai avut, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai cu adevărat mai aleasă decât toate zidirile cele văzute şi cele nevăzute, Preacurată, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit să Se întrupeze în pântecele tău. Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A strălucit în lume viaţa ta ca soarele cel cu totul luminos, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Ştefan şi a luminat pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste urmează ţie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţăturile tale, cuvioase, se luminează marginile pământului, că ai strălucit ca un luminător în Biserica lui Hristos, în care s-a întărit inima ta, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi şi de dezmierdările trupului, cinstite şi purtătorule de Dumnezeu Ştefan. Pentru acestea, acum te lăudăm după vrednicie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai cu curăţie, strălucind ca şi crinul în mijlocul spinilor cu strălucirea fecioriei tale, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, prea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, prea cuvioase Ştefan, te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit cu bunătatea ca şi cu o piatră de mult preţ, căci te-ai arătat podoabă cu adevărat de Dumnezeu dăruită, fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepciunea cea dumnezeiască o ai cinstit, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceea, te-a luminat ea pe tine cu cununile darurilor, pricinuindu-ţi ţie slava cea veşnică, părinte cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunună neveştejită ţi-a împletit ţie Stăpânul, ca Unul ce este Drept, făcându-ţi răsplătire pentru bunătate, prea fericite, că tu te-ai făcut ucenic curat slavei, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Eva mi-a adus mie roada morţii, iar tu, prea curată, născând Viaţa cea ipostatică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceea, grăiesc către tine: Bucură-te, pururea Fecioară!

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea nepătimirii ai stins pornirea patimilor, de Dumnezeu purtătorule Ştefan şi ţi-ai luminat starea sufletului prin priviri la cele înalte şi prin fapte, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu minte curată ai citit Scripturile Duhului, grăitorule de Dumnezeu Sfinte Ştefan şi ai adunat dumnezeiasca avuţie a privirii la cele înalte şi a faptei, cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Încercând a afla adâncimea înţelepciunii, ai luat, prea cuvioase Ştefan, cât a fost de folos spre întrebuinţare şi prin osteneli ai primit mărgăritarul cunoştinţei cel de mult preţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, iată, precum a zis Isaia mai înainte, ai primit în pântece mai presus de minte pe Hristos Dumnezeu şi mai presus de fire L-ai născut pe El, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai luminător lumii prea luminat, părinte Ştefan, luminând cu luminile cuvântului pe cei ce aleargă la tine cu credinţă şi cu dragoste.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericit ţi-ai petrecut viaţa, că, închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii şi ai vorbit cu Dumnezeu, Sfinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Foarte frumoasă, foarte bună este cununa cu care acum te-a încununat Domnul tău, înălţându-te cu bunătăţile şi stăpânind patimile, prea alesule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fire ai născut, Fecioară şi în veac petreci, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cercând adâncimea înţelepciunii, Sfinte Ştefan, te-ai învrednicit a o câştiga după bună plăcere. Şi prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preţ a înţelepciunii, prea fericite.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvintele dogmelor tale, cuvioase, luminându-se de darul Duhului, dau miros; că cinstind o Dumnezeire în Trei Feţe şi luând Întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de miros bun, prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa potrivindu-se cu cuvântul tău, părinte, îndoite cununi ţi-a pricinuit ţie, prea fericite. Căci te-ai făcut organ înţelepciunii, părinte prea cinstite, cântând Ziditorului tău: Binecuvântat eşti şi Preamilostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu minte curată şi cu strălucirea cugetului, cu curăţia trupului şi cu cinstita feciorie ţi-ai petrecut viaţa, cugetătorule de Dumnezeu, arătându-te prinos prea ales Văzătorului a toate şi Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptând viaţa mea, povăţuieşte-o către limanul tău cel cu totul liniştit, prea cinstită, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Izvorul bunătăţilor, care dă tuturor credincioşilor îndestularea bunătăţii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună frumoasă a pus pe creştetul tău Hristos, Dătătorul de viaţă, cuvioase Ştefan, cel ce porţi nume de cunună, pentru sudorile şi pentru ostenelile tale cele nenumărate; de care, bucurându-te, te-ai nevoit înfierbântat de dragostea Lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând peste toată simţirea, prea fericite, te-ai unit cu Mintea cea dintâi, prin curăţia sufletului şi prin cinstită vieţuire, purtătorule de cunună, Sfinte Ştefan, cântând: prea înălţaţi, toate lucrurile, pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu dragoste mare urmând viaţa cea dumnezeiască a purtătorului de Dumnezeu Sava, prea fericite Ştefane, ai râvnit cinstea vieţuirii lui, prea lăudate; căci cu adevărat te-ai făcut pildă prea aleasă a aceluia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mintea cea nepătimitoare în pântecele tău s-a unit cu mintea cea omenească şi cu nevrednicia trupului, s-a făcut sub vreme Cel mai presus de vreme. Pentru aceasta, cu credinţă şi cu dragoste te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând. Şi a răcorit pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea cinstite Ştefan, în chip ales îndulcindu-te acum şi dobândind desfătarea cea mai presus de gând, unde cetele sfinţilor dănţuiesc împrejurul lui Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc acum, trage-i către tine cu mijlocirea ta, fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai, veselindu-te, către săvârşirea doririlor, către adevărata fericire, către frumuseţea cea prea aleasă, către viaţa cea cu adevărat nesfârşită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu, părinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind dat lui Dumnezeu din vârstă fragedă, ca soarele ai strălucit în adunarea sihaştrilor, răspândind bunătăţile vietuirii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefan, purtătorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toţi proorocii cunoscând de departe cu ochi prooroceşti, au glăsuit mai înainte că vei fii Maică a Făcătorului a toate şi Stăpânului tuturor. Pentru aceea, prea lăudată, te propovăduim Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Sângele tău, înţelepte, cu taină a strigat de pe pământ către Dumnezeu, cu sângele lui Abel, de Dumnezeu înţelepţite. Că luminat ai propovăduit Treimea cea nezidită. Pentru aceasta, cuvioase, ca un păstor strălucind, ai gonit pe lupii eresului cu praştia Duhului.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceea ce nu ştii de mire, curată, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ceea ce eşti folositoare şi acoperământul creştinilor, izbăveşte de primejdii şi de necazuri şi de asuprelile cele rele pe toţi cei ce au nădejde în tine, curată şi mântuieşte sufletele noastre cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Sinaxar - Sfântul cuvios Ștefan Savaitul - 13 iulie

https://www.trinitas.tv/sfantul-cuvios-stefan-savaitul-13-iulie/

***

Sfântul Ștefan Savaitul se numește așa pentru că a fost un monah nevoitor al Mânăstirii Sfântului Sava din Palestina.

Ștefan s-a născut într-un sat palestinian din apropierea Ascalonului. Tatăl său se numea Chiric, iar mama Serghia. A rămas orfan de la o vârstă fragedă, moment în care Zaharia, un unchi de-al său, monah din Lavra Sfântului Sava, l-a luat în grijă. A început astfel să trăiască în mânăstire de la vârsta de nouă ani. A stat cu râvnă sub ascultarea și îndrumarea lui Zaharia, iar la vremea potrivită acesta l-a călugărit.

Cincisprezece ani a stat împreună cu unchiul său până când acesta a părăsit mânăstirea fiind ales stareț la mânăstirile Castellion și Spelaion.

Sfântul Ștefan a rămas la Mânăstire făcând ascultări diferite. A fost brutar, a primit oaspeți la arhondaric, adică la chiliile dedicate primirii vizitatorilor, iar la timpul potrivit a fost hirotonit diacon fiind vreme de patru ani canonarh în timpul slujbelor.

Sporind în viața duhovnicească a ales să se nevoiască mai intens trăind vreme de cinci ani zăvorât în chilie, ieșind doar sâmbăta și duminica să meargă la Sfânta Biserică. După acești cinci ani a ieșit în pustie unde a trăit în sfânta singurătate până la sfârșitul vieții sale. A murit la vârsta de 69 de ani în anul 794.

Acest sfânt al Bisericii, plin de har și binecuvântare a avut darul de a tămădui pe cei care îi cereau ajutorul, de aceea Sfântul Ștefan a mai fost numit Taumaturgul.

Trebuie făcută diferența între Sfântul Ștefan savaitul taumaturgul și un alt Sfânt Ștefan Savaitul care era nepotul Sfântului Ioan Damaschin. Ștefan acesta din urmă, era grec de origine și i se mai spunea poetul pentru că a compus versuri. El a murit treisprezece ani mai târziu, după anul 807.

Descoperirea în cel de-al optsprezecelea secol a unui manuscris grecesc cu viața Sfântului Ștefan savaitul și taumaturgul scris de un ucenic al său Leontie, confirmat de câteva fragmente în georgiană și alte două manuscrise arabe, ne-a dat posibilitatea să distingem între acești doi Sfinți savaiți omonimi.

Vocații diferite, daruri duhovnicești diferite, exemple diferite și în același timp dimpreună sfinți, Biserica i-a prăznuit împreună atât azi, cât și pe 28 octombrie.